REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj:P-7515/2024-38

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu toga suda Andrijani Markić Jurišić kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužiteljice Slavice Vidrak iz Samobora, Trg Antuna Mihanovića 6, OIB: 61580130399, koju zastupa punomoćnica Jasminka Vrbanović, odvjetnica u Zagrebu, Kozarčeva 51, protiv tuženice Hrvatske poštanske banke d.d., Zagreb, Jurišićeva ulica 4, OIB: 87939104217, koju zastupa punomoćnik Ivo Šućur, odvjetnik u Zagrebu, Ribnjak 40, radi isplate, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave 9. rujna 2026. u prisutnosti tužiteljice, z.punomoćnika tužiteljice Denisa Mirića, odvjetnika u Zagrebu te punomoćnika tuženice, 23. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženici Hrvatskoj poštanskoj banci d.d., Zagreb, Jurišićeva ulica 4, OIB: 87939104217 isplatiti tužiteljici Slavici Vidrak iz Samobora, Trg Antuna Mihanovića 6, OIB: 61580130399 zateznu kamatu tekuću na pojedine iznose kako slijedi:
-na iznos EUR 2,58 od 15.12.2005. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 2,34 od 16.1.2006. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 0,12 od 15.9.2006. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 5,57 od 18.12.2007. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 5,74 od 15.1.2008. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 5,71 od 15.2.2008. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 5,87 od 14.3.2008. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 5,72 od 15.4.2008. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 12,37 od 15.5.2008. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 12,46 od 16.6.2008. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 12,42 od 16.7.2008. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 12,36 od 13.8.2008. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 12,40 od 15.9.2008. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 13,31 od 16.10.2008. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 13,38 od 14.11.2008. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 12,97 od 16.12.2008. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 31,48 od 16.1.2009. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 31,82 od 16.2.2009. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 27,81 od 16.3.2009. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 27,35 od 15.4.2009. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 27,61 od 15.5.2009. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 25,34 od 15.6.2009. do 15.3.2016.,

-na iznos EUR 25,71 od 15.7.2009. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 25,90 od 14.8.2009. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 25,24 od 15.9.2009. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 24,09 od 15.10.2009. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 26,21 od 13.11.2009. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 27,51 od 15.12.2009. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 29,84 od 15.1.2010. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 31,30 od 15.2.2010. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 33,78 od 15.3.2010. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 34,21 od 15.4.2010. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 36,25 od 14.5.2010. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 41,00 od 15.6.2010. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 43,97 od 15.7.2010. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 51,34 od 13.8.2010. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 51,90 od 15.9.2010. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 50,39 od 15.10.2010. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 50,76 od 15.11.2010. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 61,79 od 15.12.2010. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 58,37 od 14.1.2011. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 61,26 od 15.2.2011. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 63,35 od 15.3.2011. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 56,95 od 15.4.2011. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 64,73 od 13.5.2011. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 74,10 od 15.6.2011. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 82,26 od 15.7.2011. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 92,61 od 12.8.2011. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 76,50 od 15.9.2011. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 68,65 od 14.10.2011. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 70,17 od 15.11.2011. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 71,95 od 15.12.2011. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 75,34 od 16.1.2012. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 75,65 od 15.2.2012. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 75,68 od 15.3.2012. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 76,79 od 13.4.2012. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 78,35 od 15.5.2012. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 78,23 od 15.6.2012. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 77,10 od 13.7.2012. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 75,56 od 14.8.2012. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 72,43 od 14.9.2012. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 76,57 od 15.10.2012. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 76,57 od 15.11.2012. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 76,73 od 14.12.2012. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 70,29 od 15.1.2013. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 73,48 od 15.2.2013. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 75,78 od 15.3.2013. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 77,17 od 15.4.2013. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 70,67 od 15.5.2013. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 70,29 od 14.6.2013. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 70,56 od 15.7.2013. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 72,10 od 14.8.2013. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 74,42 od 13.9.2013. do 15.3.2016.,

-na iznos EUR 74,19 od 15.10.2013. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 75,39 od 15.11.2013. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 76,19 od 16.12.2013. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 52,82 od 15.1.2014. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 55,51 od 14.2.2014. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 55,55 od 14.3.2014. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 54,53 od 15.4.2014. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 53,55 od 15.5.2014. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 53,76 od 13.6.2014. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 55,32 od 15.7.2014. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 55,81 od 14.8.2014. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 56,81 od 15.9.2014. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 57,94 od 15.10.2014. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 59,13 od 14.11.2014. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 58,53 od 15.12.2014. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 52,69 od 15.1.2015. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 52,69 od 13.2.2015. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 52,69 od 13.3.2015. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 52,69 od 15.4.2015. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 52,69 od 15.5.2015. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 52,69 od 15.6.2015. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 52,69 od 15.7.2015. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 52,69 od 14.8.2015. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 52,69 od 15.9.2015. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 52,69 od 15.10.2015. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 52,69 od 13.11.2015. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 52,69 od 15.12.2015. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 52,69 od 15.1.2016. do 15.3.2016.,
-na iznos EUR 52,69 od 15.2.2016. do 15.3.2016., sve po stopi iz čl.1. Uredbe o visini stope zatezne kamate ("Narodne Novine" 153/04) za razdoblje do 31.12.2007., od 1.1.2008. do 31.7.2015. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1.8.2015. do 31.12.2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1.1.2023. do 29.12.2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 30.12.2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II. Odbija se dio tužbenog zahtjeva za isplatu iznosa od 5.021,27 EUR, kao i dio zahtjeva za isplatu zatezne kamate na pojedine iznose pobliže opisane u stavku I. izreke presude za razdoblje nakon 15.3.2016.

III. Utvrđuje se da ne postoji tražbina tuženice Hrvatske poštanske banke d.d., Zagreb, Jurišićeva ulica 4, OIB: 87939104217 u iznosu 313,11 EUR te se prigovor radi prebijanja odbija kao neosnovan.

IV. Nalaže se tuženici Hrvatskoj poštanskoj banci d.d., Zagreb, Jurišićeva ulica 4, OIB: 87939104217 nadoknaditi tužiteljici Slavici Vidrak iz Samobora, Trg Antuna Mihanovića 6, OIB: 61580130399 trošak parničnog postupka u iznosu 2.342,33 EUR sa zateznom kamatom tekućom od 23. listopada 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi od 28. rujna 2020. navodi da je s prednikom tuženice, kao kreditorom, zaključila 11. studenog 2025. ugovor o kreditu 310928 sa valutnom klauzulom u CHF i promjenjivom kamatnom stopom prema jednostranoj odluci kreditora, bez jasnih parametara o tome i mogućnosti pregovaranja, pa kako su te odredbe nepoštene odnosno ništetne s obzirom na presude Trgovačkog suda u Zagrebu od 4. srpnja 2013. broj:P-1401/2012 i Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 13. lipnja 2014. broj:Pž-7129/2013 te 14. lipnja 2018. broj: Pž-6632/2017 u vezi s čl. 81. i čl. 82. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj 96/03; dalje:ZZP/03), čl.96-97. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj: 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09 i 133/09) i čl.502. c Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25; dalje: ZPP) te je ugovor konvertiran potpisom Aneksa br 1. (dalje:Aneks), a prednik tuženika u konverziji nije priznao u cijelosti preplaćene iznose koji su posljedica ugovaranja spomenutih ništetnih odredbi, to tužiteljica, pozivom na čl.1111. i čl.1115. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne Novine" 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 114/22, 156/22, 155/23, 146/25; dalje: ZOO), predlaže donošenje presude kojom se tuženici nalaže da joj temeljem ništetne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzulu u CHF isplati iznos od 44.518,84 kn, a s naslova neosnovanog uvećanja glavnice Aneksom iznos od 8.861,40 kn, sve sa kamatama od 1. listopada 2015. do isplate.

1.2. U podnesku od 13. veljače 2026., nakon provedenog financijskog vještačenja, tužiteljica predlaže donošenje presude kojom se tuženici nalaže da joj s osnova ništetnosti valutne klauzule i promjenjive kamatne stope isplati iznos od 5.021,27 EUR sa kamatama koje teku na pojedine dijelove tog iznosa od dospijeća do isplate, pobliže opisano u podnesku.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu ističe prigovor zastare i navodi da je konverzija provedena temeljem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ("Narodne Novine" 102/15; dalje: ZIDZPK/15) i stoga tužiteljica nema pravni interes za predmetnu parnicu jer je izjednačena s položajem u kojem bi bila da je koristila kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR, a samim time u predmetnoj parnici nema mjesta izravnoj primjeni odluka sudova na koje se tužiteljica poziva, da odredba o valutnoj klauzuli u CHF, koja je vrlo jasna i lako uočljiva, ne uzrokuje, protivno načelu savjesnosti i poštenja, značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužiteljice te da tužiteljica nije niti pokušala dokazati da se radi o odredbama o kojima se nije pojedinačno pregovaralo i koje su suprotno načelu savjesnosti i poštenja dovele do neravnoteže među strankama. Također ističe i prigovor radi prijeboja.

2.1. Nakon provedenog vještačenja tuženik ističe određen prigovor radi prijeboja u iznosu 313,11 EUR s naslova tzv. negativne razlike po osnovi nižeg tečaja od početnog

i navodi da je tužiteljica provedenom konverzijom u cijelosti obeštećena, u skladu s odredbama ZIDZPK/15.

3. U tijeku postupka sud je izvršio uvid u ugovor o kreditu od 11. studenog 2005., Opće uvjete za poslovanje s građanima, Aneks od 8. ožujka 2016. i financijsku dokumentaciju proveo vještačenje po vještaku dipl.oec. Petri Blašković iz Centra za financijska vještačenja te saslušao tužiteljicu.

3.1. Preostalu dokumentaciju sud nije posebno razmatrao i cijenio jer istu ne nalazi odlučnom za predmet spora.

4. Ocjenjujući rezultate provedenih dokaza, u skladu s čl. 8. ZPP-a, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

5. Iz dokumentacije u koju je izvršen uvid kao relevantno proizlazi slijedeće:

-da je prednik tuženika u Općim uvjetima za poslovanje s građanima odredio da se visina kamatne stope utvrđuje odlukom banke o kamatnim stopama, a visina promjenjive kamatne stope se utvrđuje i sukladno Politici kamatnih stopa u poslovima s potrošačima,

-da je između tužiteljice, kao korisnika kredita i prednika tuženika, kao kreditora zaključen 11. studenog 2005. ugovor o kreditu u iznosu kunske protuvrijednosti od 37.900,00 CHF po kupovnom tečaju za devize kreditora na dan korištenja kredita, s namjenom kupnje stana, uz rok otplate 20 godina i redovnu kamatnu stopu, koja je promjenjiva sukladno odluci kreditora, a u trenutku sklapanja ugovora iznosi 4,40%, time da se kredit otplaćuje u 240 mjesečnih anuiteta u iznosu 237,73 CHF u kunama po prodajnom tečaju kreditora na dan dospijeća, a u slučaju promjene kamatne stope mijenja se i iznos anuiteta

-da je između tužiteljice, kao korisnika kredita i prednika tuženika, kao kreditora zaključen 8. ožujka 2016. Aneks Aneks prema odredbama ZIDZPK/15 te je istim utvrđena neotplaćena glavnica kredita u iznosu 17.443,76 EUR,

-da su u financijskoj dokumentaciji navedeni anuiteti i datum dospijeća/plaćanja istih.

6. U odnosu na prigovore tuženice prvenstveno valja istaći da odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač, konkretno ovdje tužiteljica, osobno pokrene radi naknade štete/isplate s ciljem otklona povrede koja je uzrokovana postupanjem tuženika (u tom se pravcu upućuje i na odluku Vrhovnog suda Rev-3142/2018), pa kako iz odluke Trgovačkog suda u Zagrebu broj:P-1401/2012 od 4. srpnja 2013., Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske Pž-7129/13 od 13. lipnja 2014. i Pž-6632/2017 od 14. lipnja 2018. odnosno Vrhovnog suda Republike Hrvatske Revt-249/2014-2 od 9. travnja 2015. i Rev-2221/2018 od 3. rujna 2019. proizlazi da kod ugovaranja valutne klauzule i promjenjive kamatne stope obveza potrošača istovremeno ovisi o dva promjenjiva bitna elementa i zato je posebno rizična - potrošač u vrijeme zaključenja ugovora ne zna koji iznos glavnice kredita izražene u kunama će biti u obvezi tijekom dugoročne otplate vratiti banci niti koju će cijenu u vidu kamate za to platiti, to jednostrano određivanje kamate uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača protivno načelu savjesnosti i poštenja, a isto tako je nepoštena i ništetna ugovorna odredba ugovaranjem valute uz koju je vezana glavnica CHF.

6.1. S obzirom da je sud u konkretnom slučaju vezan za utvrđenja iz gore navedene parnice, to se ukazuje izlišnim izvođenje personalnih dokaza na okolnost utvrđivanja ništetnosti konkretnih ugovornih odredaba o valutnoj klauzuli u CHF odnosno promjenjivoj kamatnoj stopi.

6.2. Međutim, iz odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske broj:U-III-5458/2021 od 30. lipnja 2022. proizlazi da su u pojedinačnim potrošačkim sporovima banke ovlaštene tvrditi i dokazivati da su u postupku sklapanja pojedinačnog ugovora o

kreditu ipak na drugi način dale odgovarajuće obavijesti potrošaču o naravi, rizicima i posljedicama osporenih ugovornih odredaba na određivanje njegove novčane obveze i da je potrošač, unatoč punoj obaviještenosti, svejedno pristao na sklapanje takvog ugovora, slijedom čega je u konkretnom slučaju tuženici omogućeno dokazivanje te okolnosti, kao i utječe li ista na primjenjivost (direktni učinak) pravomoćnih presuda donesenih u kolektivnom sporu i na ocjenu poštenosti (ništetnosti) odredaba konkretnog ugovora.

6.3. Tuženica na odlučne okolnosti nije predlagala saslušanje svjedoka koji bi sudjelovali u postupku obrade i sklapanja ugovora s tužiteljicom.

6.4. Iz iskaza tužiteljice, prihvaćenog kao neposredno uvjerljiv i iskren, kao bitno proizlazi da je predmetni kredit bio prvi koji je podigla i nije imala iskustva u bankarskom sektoru, da je ugovor o kreditu bio unaprijed sastavljen, nije se mogla "cjenkati", nije joj dana projekcija kretanja tečaja CHF, objašnjeni rizici niti o čemu ovisi promjena kamatne stope, da joj nisu ponudili niti jednu drugu valutu osim CHF, da pripremljene ugovore nije čitala, prvi puta u životu je dizala kredit i vjerovala je banci s obzirom da tamo nije došla kao osoba koja se u takve stvari razumije, a banka se reklamirana kao najpovoljnija za kredite, da je kredit podigla i iskoristila za kupnju stana, da je rata jako narasla i ne bi taj kredit podigla da je znala da se to može desiti te da nije mogla pregovarati niti u vezi odredaba konverzije.

6.5. S obzirom na prihvaćeni iskaz tužiteljice i dokumentaciju u koju je izvršen uvid sud nalazi da tuženica nije učinila vjerojatnim da bi u konkretnom slučaju postupila drugačije nego što je bilo predmetom dokazivanja i raspravljanja u postupku zaštite kolektivnih interesa potrošača odnosno da bi tužiteljicu u potpunosti obavijestila o naravi, rizicima i posljedicama spornih odredbi koje se odnose na promjenjivu kamatnu stopu i valutnu klauzulu u CHF.

6.5.1. Isto tako sud nalazi da tužiteljica ima status potrošača.

6.6. Prednik tuženice, kao trgovac koji je unaprijed pripremio ugovor o kreditu od 11. studenog 2005., očito kao tipski ugovor, bio je dužan maksimalno odgovorno pristupiti tužiteljici, kao potrošaču, i pomoći joj da se u okviru zakonom dopuštenih mogućnosti koristi njegovim uslugama, ali ne i na štetu samoj sebi. Znanje i iskustvo prednika tuženice je bilo superiorno u odnosu na znanje prosječnog potrošača i zato je bio dužan tužiteljicu ozbiljno informirati o smislu i sadržaju svih odredaba ugovora, pa tako i onih koji se odnose na promjenjivu kamatnu stopu i valutnu klauzulu u CHF te joj skrenuti pozornost i objasniti parametre o kojima ovisi visina njezine buduće mjesečne obveze. Ističe se i to da nije dovoljno da je određena odredba potrošaču samo gramatički razumljiva, već je potrebno da potrošaču budu na jasan način objašnjeni razlozi i pojedinosti mogućeg načina promjene visine njegove mjesečne obveze tako da on na temelju razumljivih kriterija može predvidjeti njihove ekonomske posljedice na svoju financijsku situaciju, što u konkretnom slučaju nije učinjeno.

6.7. Slijedom navedenog za zaključiti je da u konkretnom slučaju valja primijeniti pravno utvrđenje iz postupka zaštite kolektivnih interesa potrošača, tj. za utvrđenje da su ništetne odredbe ugovora o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli vezanoj uz CHF, a time su ništetne i odredbe ugovora o kreditu zaključenog među strankama 11. studenog 2005.. u dijelu na koji tužiteljica upire – odredbe o valutnoj klauzuli vezanoj uz CHF i promjenjivoj kamatnoj stopi, sve temeljem čl. 81., čl.82. i čl.90. ZZP/03, čl.138. a Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne Novine" 79/07,125/07,79/09, 89/09, 78/12, 56/13) i čl.118. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne Novine" 41/14,110/15,14/19), uz daljnju primjenu Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim odredbama u potrošačkim ugovorima (Sl. l. EZ 1993 L 95/29), čl.2., čl.11, čl.12., čl.46. i čl.104. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne Novine"

53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 91/96, 1129, 88/01; dalje:ZOO/91) odnosno čl. 3-4., čl. 269. i čl.323. ZOO-a te čl.502.a i c ZPP-a.

7. U odnosu na pitanje pravnog interesa tužiteljice za predmetni zahtjev valja uputiti na odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske Rev-2868/2018 od 12. veljače 2019., Rev-1096/2022 od 8. studenog 2022. i Rev-18/2018 od 26. svibnja 2020. Dakle, bez obzira na sklapanje dodatka/aneksa ugovora o kreditu potrošač ima pravni interes i ovlašten je tvrditi da su ništetne pojedine odrede ugovora o kreditu koji je kasnije konvertiran kako bi na temelju toga mogao ostvariti eventualno pravo koja mu pripada u vidu kondemnatornog novčanog zahtjeva. Stoga bi tužiteljici, u skladu s čl.323.st.1. i čl.1111. ZOO-a pripadalo pravo potraživati eventualnu razliku preplaćenih iznosa temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi osnovnog ugovora o kreditu u slučaju da se utvrdi da postoji razlika na njezinu štetu odnosno u slučaju da konverzijom nije obeštećena u cijelosti s osnove ništetnih odredaba osnovnog ugovora.

8. Iz nalaza i mišljenja vještaka, prihvaćenog u potpunosti jer je izrađen u skladu s pravilima struke i temeljem raspoložive dokumentacije, kao relevantno proizlazi slijedeće:

-razlika s osnove promjenjive kamatne stope i tečaja iznosi 5.021,27 EUR, dok tzv. negativna razlika s osnove niže kamatne stope i nižeg tečaja iznosi 313,11 EUR, time da su pojedini mjesečni iznosi razlika i datuma dospijeća / plaćanja vidljivi u tablicama na l.352. do 356. spisa,

-prednik tuženice je prilikom konverzije uzeo u obzir sve uplate koje su izvršene u razdoblju od isplate kredita do konverzije i preračunao ih na mogući anuitet pod pretpostavkom da je tužiteljici bio odobren kredit u EUR,

-konverzija je provedena 15. ožujka 2016.,

-glavnica po kreditu u CHF, temeljem inicijalnog otplatnog plana uz početnu kamatnu stopu i tečaj koji je vrijedio na dan isplate, bi na dan konverzije iznosila 106.621,62 kn, dok je konverzijom utvrđena glavnica u iznosu 128.334,00 kn, slijedom čega razlika u nedospjelog glavnici po konverziji u odnosu na glavnicu temeljem početnog otplatnog plana iznosi 2.881,73 EUR.

9. Iz odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 27. svibnja 2026. broj:Rev-457/2025-21 proizlazi da potrošač - korisnik kredita koji je na temelju ZID ZPK/15 ugovaranjem Aneksa ugovoru o kreditu konvertirao kredit ugovoren s valutnom klauzulom u CHF i promjenjivom kamatnom stopom u kredit s valutnom klauzulom u EUR nema pravo na utvrđenje i isplatu iznosa preplaćenih na temelju ništetnih ugovornih odredaba iz temeljnog ugovora o kreditu s ništetnom promjenjivom kamatnom stopom i valutnom klauzulom u CHF, ali ima pravo na zatezne kamate na preplaćene iznose temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi osnovnog ugovora o kreditu za razdoblje od dana sklapanja osnovnog ugovora kreditu pa do utvrđenog dana prestanka obveze izvršene konverzijom kredita, u konkretnom slučaju 15. ožujka 2016., i to u punom iznosu bez oduzimanja od preplate utvrđene u konverziji.

10. S obzirom na gore navedeno valja dodati da vjerovnik i dužnik, prema čl. 19.b i čl. 19.c ZID ZPK/15, uređuju svoje odnose u pogledu valute obveze i kamatne stope za cijelo razdoblje od sklapanja kredita pa nadalje na način da se korisnik kredita dovodi u isti položaj kao da je ugovor o kreditu sklopio uz valutnu klauzulu u EUR, s time da se razlika između više uplaćenih iznosa i obveze koju bi potrošač imao da je sklopio ugovor s valutnom klauzulom u EUR računa kao preplata, kojom se ovisno o okolnostima slučaja postupa sukladno dodanoj odredbi čl. 19.c st. 5. ZID ZPK/15.

10.1. Tužiteljica i prednik tuženice su 8. ožujka 2016. zaključile Aneks prema odredbama ZIDZPK/15, kojim je izvršena konverzija kredita u kredit uz valutnu klauzulu u EUR, pa je cjelokupan iznos koji je tužiteljica uplatila do dana obračuna konverzije iskorišten za zatvaranje obveza po kreditu uz valutnu klauzulu u EUR. S

obzirom da je cjelokupni iznos svih uplata koje je tužiteljica izvršila do datuma konverzije iskorišten za zatvaranje obveza po EUR kreditu, to nije preostao nikakav iznos preplate koji bi se u ovome postupku tužiteljici mogao vratiti. Naime, prednik tuženice je na temelju čl. 19.c ZID ZPK/15 u izračun konverzije uvrstio sve iznose koje je za vrijeme otplate kredita primio od tužiteljice, uključivo i sve iznose koje je primio uz primjenu valutne klauzule u CHF, a to uključuje i razliku između stvarno naplaćenog anuiteta koji je obračunat prema primijenjenom tečaju i tečaja koji je bio važeći na dan korištenja kredita te je postignuta suglasnost o korištenju preplate po konverziji kredita vezanog za CHF valutnu klauzulu, dok ta razlika koju tužitelj zahtijeva tužbom, nakon zaključenog Aneksa, nije sada u imovini tuženice bez pravne osnove pa nisu ispunjene pretpostavke za povrat propisane čl. 1111. ZOO.

10.2. Također valja istaći da nije moguće da je kredit u EUR trebalo zatvoriti i u većem dijelu od onoga kako je obračunato, jer je obračun proveden u skladu s metodologijom i postupkom propisanim odredbama ZID ZPK/15, koji je propis prošao ocjenu ustavnosti pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske. Naime, u tom je postupku ZID ZPK/15 odlukom od 4. travnja 2017. ocijenjen usklađenim s Ustavom Republike Hrvatske i nije prihvaćen prijedlog većeg broja predlagatelja za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti s Ustavom Republike Hrvatske jer da u opisanim okolnostima ZID ZPK/15 zadovoljava kriterije formalne i materijalne ustavnosti. Kako su stranke Aneks sklopile na temelju (prisilnog) propisa koji je uspješno prošao test ocjenjivanja ustavnosti u ustavnosudskom postupku, to valja zaključiti da njegove odredbe obvezuju stranke jer nemaju elemenata koji bi im davali obilježje nepoštenosti i imali za posljedicu njegovu ništetnost (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske, Rev-637/2019-2 od 15. studenog 2022.).

10.3. Dakle, tražbina tužiteljice na povrat preplaćenih svota po osnovi ništetne ugovorne odredbe o načinu promjene kamatne stope iz kredita denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF, budući da je zaključila Aneks na temelju odredbi ZID ZPK/15 i posljedično izvršenoj konverziji u skladu sa ZID ZPK/15, je podmirena jer su i uplate izvršene po toj osnovi u cijelosti uračunate prilikom obračuna konverzije kredita i na taj je način obveza kreditora na povrat tih svota prestala.

10.4. Sklapanjem Aneksa sukladno odredbi čl. 160. st. 1. ZOO, a prema odredbama ZID ZPK/15, tužiteljica je restituirana za nepoštenu ugovornu odredbu o jednostranoj promjeni kamatne stope i valutnoj klauzuli u CHF, koje su sadržane u osnovnom ugovoru o kreditu, jer ju, s jedne strane, te odredbe ne obvezuju, a s druge strane, isplate koje je na temelju njih učinila vraćene su u njezinu imovinu na način da su iskorištene za njezin račun, u ispunjenju valjane obveze preuzete Aneksom , pa joj ne pripadaju isplate koje se traže tužbom u odnosu na glavnicu.

10.5. Sklapanjem Aneksa na način propisan odredbom čl. 19.c ZID ZPK/15 osiguran je povrat stečene koristi kreditora putem korištenja uplata potrošača (tužiteljice) za namirenje dospjelih i budućih obroka kredita u EUR-u, koji je zamijenio kredit u CHF, do čega je došlo na temelju informativnog pristanka potrošača kojemu su bile poznate sve posljedice konverzije i na koju je tužiteljica, kao korisnik kredita, slobodno pristala.

10.6. Kako je tražbina tužiteljice za povrat više plaćenih iznosa po osnovi ništetnih odredbi osnovnog ugovora o kreditu podmirena, kako je to pobliže prethodno navedeno, to je tužbeni zahtjev koji se odnosi na isplatu glavnice po osnovi preplaćenih iznosa na ime promjenjive kamatne stope i valutne klauzule u CHF u iznosu 5.021,27 EUR valjalo odbiti i odlučiti kao u stavku II. izreke presude.

11. Po pitanju prigovora zastare ističe se da zastarni rok kod restitucijskog zahtjeva počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora (pravno shvaćanje sa sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 30. siječnja 2020. odnosno 31. siječnja 2022.).

11.1. S tim u svezi napominje se da je pravomoćnošću odluke u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača zastara počela teći 13. lipnja 2014. po pitanju promjenjive kamatne stope odnosno 14. lipnja 2018. po pitanju valutne klauzule, pa kako je tužiteljica tužbu podnijela 28. rujna 2020. to se prigovor zastare ukazuje neosnovanim u smislu čl.225. ZOO-a.

12. U odnosu na preostali dio zahtjeva i to zatezne kamate na pojedine iznose koje tužiteljica potražuje za razdoblje od dospijeća do isplate, po osnovi čl.1111. ZOO-a, upućuje se na odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 27. svibnja 2026. broj:Rev-457/2025-21.

12.1. S obzirom da zatezne kamate nisu bile obuhvaćene obračunom konverzije uređenim posebnim propisom, kao što nisu uključene niti u iznose koje snose potrošači, to je opravdano intervenirati prihvaćanjem tužbenog zahtjeva na temelju općih odredaba ZOO-a.

12.2. Dakle, tuženica je u obvezi isplatiti nepodmirene zatezne kamate na pojedine iznose po osnovi ništetne odredbe o valutnoj klauzuli u CHF i promjenjivoj kamatnoj stopi i to za razdoblje do konverzije 15. ožujka 2016., koje zatezne kamate tužiteljici nisu priznate u konverziji, a koja obveza proizlazi iz odredbe čl. 1115. ZOO-a, slijedom čega je odlučeno kao u stavku I. izreke presude, dok je preostali dio zahtjeva za isplatu zatezne kamate za razdoblje nakon 15.3.2016. valjalo odbiti kao neosnovan.

13. Po pitanju prigovora radi prebijanja i tzv. negativne razlike napominje se da promjenom tečaja i kamatne stope na niže od onog koji je bio početan u svakom slučaju nije došlo do povrede interesa potrošača, pa kako tuženica niti ne ulazi u kategoriju potrošača, a isto tako nije narušena niti ravnoteža u ugovornom odnosu stranaka u tom smislu i tužiteljica plaćanjem manjeg anuiteta zbog tečaja i kamatne stope nižeg od početnog nije ništa primila / stekla, to nema niti obveze vraćanja slijedom čega nema tražbine tuženice prema tužitelju i stoga je odlučeno kao u stavku III. izreke presude.

13.1. Ukazuje se i na odluku C-140/22, SM, KM protiv mBank, presuda Suda EU od 7. prosinca 2023. koja isključuje mogućnost umanjenja naknade koju potrošač zahtijeva za protuvrijednost kamata na glavnicu koje bi kreditna institucija primila da je ugovor ostao na snazi jer je to protivno Direktivi 93/13, koje tumačenje je primjenjivo i u slučaju tzv. negativne tečajne razlike.

14. U odnosu na troškove postupka ističe se da bi odmjeravanje istih prema uspjehu u parnici, s obzirom da se radi o sporu iz potrošačkog ugovora koji u sebi sadrži nepoštene ugovorne odredbe, narušilo pravičnu ravnotežu između interesa stranaka jer bi takva odluka o trošku bila bi prekomjeran teret za tužiteljicu, kao potrošača, koji nije dao povod za parnicu. Osim toga, takva bi odluka dovela do ograničenja koje umanjuje bit prava potrošača na pristup sudu i mogla bi ga odvratiti od ostvarivanja prava na djelotvorni sudski nadzor nepoštenosti ugovornih odredaba (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske Rev-1014/18 od 20. listopada 2021., Odluka suda EU C-224/19 i C-259/19).

14.1. Stranke su uspjele u sporu djelomično - tužiteljica sa zahtjevom za isplatu zateznih kamata na pojedinačne iznose glavnice za razdoblje do konverzije, a tuženica u odnosu na zahtjeve za isplatu glavnice, dok nije uspjela s prigovorom radi prijeboja. Međutim u situaciji kada tužiteljica postavlja kondikcijski zahtjev jer je tuženica u sporni ugovor o kreditu, bez pregovaranja, unijela nepoštene ugovorne odredbe, a s obzirom na vrijednost predmeta spora, to bi troškovi postupka koje je već snosila tužiteljica i oni koje bi morala platiti tuženici bili bi daleko veći od zateznih kamata koje su joj dosuđene zbog nepoštenih ugovornih odredbi sadržanih u predmetnom ugovoru. Dosuđena zatezna kamata kvalificira se kao „imovina“ zaštićena čl.1. Protokola 1 uz Konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda ("Narodne Novine" 18/97,

6/99,14/02,13/03, 9/05, 1/06 i 2/10) te znatno smanjenje iznosa tog potraživanja, kao rezultat obveze plaćanja troškova postupka, predstavlja miješanje u pravo tužiteljice na mirno uživanje svog vlasništva (tako i Europski sud za ljudska prava u predmetima Klauz protiv Hrvatske od 18. prosinca 2013. i Mafalani protiv Hrvatske od 26. rujna 2023., koji se u sporovima u kojima nije stranka država primjenjuju u skladu s tumačenjem iz odluke Čolić protiv Hrvatske od 18. studenog 2021.). Osim toga, o sporovima kakav je predmetni - osnovanost kondicijskog zahtjeva za isplatu na temelju nepoštenih ugovornih odredbi iz ugovora o kreditu s valutnom klauzulom u CHF i promjenjivom kamatnom stopom, koji je konvertiran u ugovor o kreditu s valutnom klauzulom u EUR u skladu s odredbama ZID ZPK/15 - postoji još uvijek neujednačena sudska praksa, pa se ne može zaključiti da je predmetna tužba bila očito neosnovana i lišena svakog izgleda za uspjeh. Zbog toga legitimni cilj - izbjegavanje neopravdanog parničenja nije izravno primjenjiv u ovom predmetu, a nalog tužiteljici da naknadi troškove postupka tuženici predstavljao bi miješanje u njezino pravo na mirno uživanje imovine koja joj je dosuđena u ovom postupku.

14.2. Stoga se odluka o troškovima postupka temelji na čl. 154.st.5. ZPP-a, a isti je odmjeren u skladu s vrijednosti predmeta spora i Tbr.7-9 i 46 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika i to za sastav tužbe i podnesaka od 26.2.2025., 21.7.2025. i 13.2.2026. te pristup na ročišta 6.11.2025. i 9.9.2026. po 200,00 EUR, za sastav podneska od 11.11.2024. iznos od 100,00 EUR, uz pdv u iznosu 325,00 EUR, trošak vještačenja u iznosu 600,00 EUR te trošak pristojbe na tužbu u iznosu 117,33 EUR – sveukupno 2.342,33 EUR uz pripadajuću kamatu temeljem čl. 29.st.2. ZOO i čl.151.st.3. ZPP-a.

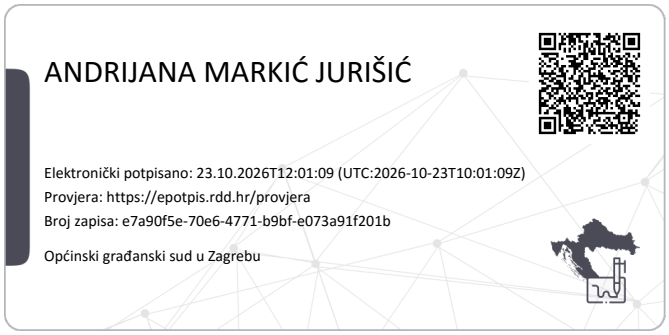
14.3. Tužiteljici nije priznat trošak sastava podneska od 6.10.2020. kojim dostavlja dokaz o plaćenoj pristojbi (taj je dokaz mogao i morao biti dostavljen uz tužbu), podneska od 19.11.2025. kojim dostavlja dokaz o plaćenom predujmu za vještačenje (sud ima evidenciju uplata slijedom čega taj trošak nije bio potreban za vođenje parnice), kao niti ročišta 9.7.2025. jer je isto odgođeno isključivo krivnjom tužiteljice.

U Zagrebu, 23. listopada 2026.

SUDAC:
ANDRIJANA MARKIĆ JURIŠIĆ

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u elektroničkom obliku u roku od 15 dana od dana primitka, putem ovog suda na županijski sud.

DNA:
pun. stranaka

Broj zapisa: **9-3088f-14366**

Kontrolni broj: **084d9-9b59a-612c9**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.